

DACA LE LASI TU, TE LASA SI ELE

In drumul spre desavarsire avem parte de multe incercari, necazuri, ispite etc. Si din dorinta de a netezi calea spre desavarsire, ducem o lupta cu ele. Insa nu trebuie sa avem astfel de fapte. Parintele Porfirie marturisea ca in spatele oricarui defect, pacat, rau care vine asupra noastra se afla diavolul. Iar cand ignoram neputintele, Il ignoram pe diavol. Si astfel se creeaza in noi o alta stare. Una care ne duce la Hristos. Dimpotriva, cand nu ne eliberam de ele, nu ne indreptam spre Hristos si diavolul pune stapanire pe noi. Sunt crestini care dau o mare atentie situatiilor rele in care se afla si depun tot efortul sa le alunge. Si paradoxal, in pofida luptei, observa ca situatiile neplacute nu ii parasesc si devin mai prezente. Sfintii Parinti nu ne indeamna sa ne razboim cu ele, ne cer sa nu le bagam in seama. Ei rezuma aceasta lucrare in cuvintele: "Daca le lasi tu, te lasa si ele". Acest lucru reiese si din dialogul pe care l-a avut Avva Isaia cu Avva Pimen. Avva Isaia intreband cum poate scapa omul de gandurile rele, i s-a raspuns: "Ce se intampla cu o lada plina de haine? Daca le lasam acolo, cu timpul putrezesc. La fel si gandurile rele, daca nu le intrupam, cu timpul se strica ori putrezesc". E adevarat ca exista in Pateric si indemnul Avvei Iosif din Panefo catre un ucenic sa lase gandurile rele sa intre in el si sa se lupte cu ele. Dar acest sfat se adreseaza doar celor sporiti duhovniceste, care, in convorbirea cu ele, nu se lasa amagiti de momelile vrajmasului, nu le urmeaza si nu sunt biruiti de el. In acest sens, Sfantul Varsanufie ii scrie unui ucenic de-al sau: "E propriu celor desavarsiti sa lase gandul sa intre in inima lor si apoi sa-l scoata. Tu nu lasa focul sa intre in padure, ca sa nu o arda". Iar Sfantul Paisie Aghioritul spunea: "Gandurile cele rele sunt asemenea unor avioane care cauta aeroporturi. Ele zboara, dar nu trebuie sa aterizeze". Lupta de a alunga din noi cele necurate, ne face sa ajungem la intristare, stres, nemulțumire de noi insine, neincredere, deznadejde etc, la nimic din cele placute lui Dumnezeu. Sa nu cautam lupta cu cele rele. Pentru ca din cauza nedesavarsirii noastre, tot lucrul rau prinde radacini in noi. Credem ca indepartam lucrul rau, insa din nestiinta, noi il cultivam. Sa ne lasam in mana lui Dumnezeu si vom vedea ca o sa ne simțim altfel. El stie masura fiecaruia dintre noi si ne va darui fiecaruia puterea de a lua chipul Sau.

(Adrian Cocosila)

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÎNA 30 MARTIE - 5 APRILIE 2015

Miercuri 1 aprilie: Liturgia Darurilor mai înainte sfințite	6.30 PM
Vineri 3 aprilie: TAINA SFÂNTULUI MASLU	6.30 PM
Sâmbătă 4 aprilie: Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas	8.30 AM
Vecernie	6.30 PM
Duminică 5 aprilie: INTRAREA DOMNULUI ÎN IERUSALIM (FLORIILE)	
Utrenie și Sfânta Liturghie	8.30 AM
Denie	6.30 PM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 - fix ; 917 592 2571 - mobil

ARHIEPISCOPIA ORTODOXA ROMANA DIN CELE DOUA AMERICI BISERICA SFANTUL NICOLAE

EVANGHELIA DIN DUMINICA A CINCEA DIN POST

In vremea aceea Iisus a luat la Sine iarăși pe cei doisprezece și a început să le spună cele ce aveau să I se întâmple: Că, iată, ne suim la Ierusalim și Fiul Omului va fi predat arhierilor și cărturarilor; Îl vor osândi la moarte și-L vor da în mâna păgânilor; Îl vor batjocori, și-L vor scuipa, și-L vor biciui și-L vor omori, dar după trei zile va învia. Și au venit la El Iacov și Ioan, fiii lui Zevedeu, zicându-i: Învățătorule, voim să ne faci ceea ce vom cere de la Tine. Iar El le-a zis: Ce voiți să vă fac? Iar ei I-au zis: Dă-ne nouă să ședem unul de-a dreapta Ta și unul de-a stânga Ta, întru slava Ta. Dar Iisus le-a răspuns: Nu știți ce cereți! Puteți să beți paharul pe care-l beau Eu sau să vă botezați cu botezul cu care Mă botez Eu? Iar ei I-au zis: Putem. Și Iisus le-a zis: Paharul pe care Eu îl beau îl veți bea și cu botezul cu care Mă botez vă veți boteza, dar a șede de-a dreapta Mea sau de-a stânga Mea nu este al meu a da, ci celor pentru care s-a pregătit. Și, auzind, cei zece au început a se mânia pe Iacov și pe Ioan. Și Iisus, chemându-i la Sine, le-a zis: Știți că cei ce se socotesc cărmuitori ai neamurilor domnesc peste ele și cei mai mari ai lor le stăpânesc. Dar între voi nu trebuie să fie așa, ci care va vrea să fie mare între voi, să fie slujitor al vostru; și care va vrea să fie întâi între voi, să fie tuturor slugă. Că și Fiul Omului n-a venit să I se slujească, ci ca El să slujească și să-Și dea sufletul răscumpărare pentru mulți. (Mc. 10, 32 - 45)

NESTATORNICIA, NEVOIA PERMANENTA DE SCHIMBARE

Nestatornicia devine din ce in ce mai mult caracteristica generala a unei societati aflata in continua schimbare. Incapacitatea de a face acelasi lucru de multe ori, cu aceeasi bucurie, indica o neputinta sufleteasca. Plictiseala de un anumit obiect sau de o actiune zilnica il face pe omul zilelor noastre sa caute o evadare in lucruri si fapte inedite, senzationale si uimitoare. Paul Evdokimov, referindu-se la caderile moderne ale lumii, afirma: "Nu razboiul, ci plictiseala va fi cea care va duce lumea la pieire."

Nestatornicia il face pe om sa vada urat un lucru pe care, pana nu demult, l-a vazut ca fiind frumos, sa isi incalce un cuvânt dat, sa inceteze a mai iubi, sa incalce o prietenie sincera. Faptul ca nu putem avea tot timpul aceeasi intensitate a sentimentelor, a hotararilor si a vointei ne arata este o urmare a pacatului din viata noastra.

Nestatornicia este prezenta si in Sfanta Scriptura, unde vedem cum Apostolul Petru crede in Hristos, iar apoi se leapada, unde Iuda cel vanzator urmeaza lui Iisus, iar apoi Il vinde, unde locuitorii din Ierusalim il intampina cu osanale, iar mai apoi striga salbatic "Sa se rastigneasca!". Consider ca nevoia continua de schimbare este "un canon" dat celor care nu au invatat inca sa traiasca bucuria ascunsa in fiecare clipa. Omul contemporan schimba hainele, telefonul, masina, mobilierul si aparatura casnica, cu produs "noi", chiar si atunci cand situatia lui financiara nu este una tocmai stabila.

Daca ne gandim la faptul ca monahii si crestinii de rand sunt in permanenta bucurosi, de parca s-au nascut astazi si abia acum au luat contact cu toate lucrurile din jurul lor, ne putem da seama cu usurinta care este sursa bucuriei si a plictiselii omului. Astfel, precum bucuria permanenta vine din comuniunea omului cu Dumnezeu, cu sfintii si cu semenii, prin iubire, tot asa, plictiseala si tristetea vin din lipsa de credinta si singuratatea sufleteasca a omului.

Deoarece toate produsele societatii noastre cauta sa poarte eticheta "Nou!", a folosi acelasi lucru pe termen lung ajunge sa creeze complexe, daca nu chiar rusine. Astfel, daca pana nu demult hainele si obiectele casnice erau folosite pana ce se uzau complet ori deveneau nefunctionale, astazi, multi dintre semenii nostri isi innoiesc garderoba si casa odata cu aparitia pe piata a oricarui "nou" produs.

In viata celui neancorat in realitatile profunde ale vietii, nestatornicia apare si in muncile zilnice, aceasta fiind urmata de nerodire si pierderi. Oamenii nestatornici sunt oameni pe care nu te poti baza in nimic, nici la serviciu, nici in familie. Lipsa de statornicie in cele bune a dus la inmultirea divorturilor, precum si a altor noi aspecte sociale, precum sporturile extreme, magazinele "de vise" etc.

Satisfactia care survine in urma dobandirii unor lucruri noi nu este statornica, deoarece nu isi are izvorul in ceva vesnic si personal. Numai bucuria si odihna care izvorasc din dragostea fata de Dumnezeu, de sfinti si de semenii este statornica.

In viata parintelui Porfirie de la Manastirea Frasinei (1862-1927), gasim consemnata urmatoarea intamplare: "Un frate era nestatornic; mereu venea si pleca din manastire. Odata, acest frate l-a intrebat pe staret: "Oare de ce nu pot sta in manastire?" Staretul i-a raspuns, zicand: "Pentru ca nu te-ai spovedit odata cum trebuie. Iata, timp de trei zile esti scutit de orice ascultare. Pregateste-te si te spovedeste curat de toate gandurile tale si te vei linisti." Intr-adevar, dupa Spovedanie s-a izbavit fratele de patima nestatorniciei."

Vedem astfel cum nestatornicia este numita patima, iar vindecarea ei are loc numai prin "medicamente" duhovnesti. Daca omul contemporan ar constientiza puterea harului Duhului Sfânt, lucrator in Taina Spovedaniei, si ar alerga mai des la scaunul duhovnicului, cu siguranta

multe divorturi ar fi evitate, multe servicii ar fi pastrate, multe prietenii ar supravietui, multe lucruri nu ar mai fi aruncate inainte de vreme.

Acela care este nestatornic in relatiile cu oamenii si in muncile de peste saptamana, acela va fi nestatornic si in relatia lui cu Dumnezeu. Statornicia in relatiile cu semenii si in muncile zilnice este o oglinda a statorniciei noastre fata de oricare alt lucru.

Teodor Danalache

APROAPELE NE ARATA CUM SUNTEM

In Pateric gasim pe de o parte indemnul de a fugi de oameni (dat de avva Macarie avvei Isaia), iar pe de alta parte marturisirea "De la aproapele este viata si moartea. Ca de vom dobandi pe fratele, pe Dumnezeu dobandim; iar de vom sminti pe fratele, lui Hristos gresim" (avva Antonie). Asadar, cum se impaca fuga de oameni cu trairea in mijlocul semenilor?

Fuga de oameni este o chemare spre noi insine. O chemare care duce la vederea pacatelor si la pocainta pentru ele. E o modalitate de readucere la normalitate a naturii umane alterata de pacat. Aceasta fuga nu este recomandata tuturor. Ea nu e o solutie perfect valabila pentru intreg neamul omenesc. Sunt persoane care se pot indrepta datorita unui cuvânt rostit de un apropiat, a unei fapte savarsita de un semen, deci in mijlocul lumii.

Dar avand in vedere ca Mantuitorul a simtit nevoia ca om, sa Se insingureze de oameni si sa ramana cu Sine Insusi pentru a comunica mai intim cu Parintele Sau, e bine ca si noi sa ne retragem din cand in cand din lume. Oricat de agitata ar fi viata, oricat de mare ar fi stresul, trebuie sa ne gasim vreme sa ramanem cu noi insine. Sa ne uitam in adancul nostru si sa vedem ce necuratii s-au adunat acolo si sa le indepartam. Trairea in mijlocul semenilor este o invitatie de a iesi din noi, din lumea noastra, ca sa putem ajuta orice semen. Orice gest de iubire, cat de mic ar fi, pentru Dumnezeu e un lucru mare. Sa nu uitam ca El ne vede mari din cele mai mici acte de iubire. Atat fuga de oameni, cat si trairea in mijlocul lor, au drept tinta transformarea launtrica.

Cuvintele "De la aproapele vine viata si moartea", eu le vad a fi interpretate in sensul ca, daca intalnirea cu o persoana naste in mine ganduri pacatoase, inseamna ca eu insumi nu sunt curat. Iar intalnirea intr-o astfel de stare imi aduce cadere, deci moarte. Dimpotriva, daca intalnirea cu cineva imi aduce bucurie, intalnirea e datatoare de viata. Doresc sa scot in evidenta faptul ca viata sau moartea nu sunt date de semenii, ci de starea in care eu ma aflu. Afirmatia "De la aproapele vine viata si moartea" este certificarea starii in care eu sunt prezent. Daca aproapele imi aduce viata, inseamna ca sunt un om bine placut lui Dumnezeu. Ca am ajuns sa ma bucur de cel care imi face rau, ca de cel care imi face bine. E dovada faptului ca am ajuns sa iubesc precum iubeste Dumnezeu. Iar daca aproapele imi aduce moarte, e semn ca sunt strain de iubirea lui Dumnezeu. Aproapele ne arata cum suntem. Cand iubirea de sine este prezenta in noi, avem o iubire bolnava nu doar fata de propria persoana, ci fata de tot omul. Astfel, orice intalnire aduce moarte. Nu mai vrem binele aproapelui nostru, ci numai binele nostru. Iubirea irationala fata de propria persoana este extinsa si in relatiile cu ceilalti.

Insa atunci cand omul leapada voia si gandurile proprii pentru a face voia si gandirea lui Dumnezeu, inseamna ca a alungat iubirea de sine, si se roaga lui Dumnezeu sa fie mantuit aproapele, chiar daca acesta este cel care ii face rau.

In concluzie, daca suntem iubitori de sine, nu putem fi iubitori de aproapele si de Dumnezeu. Iar aproapele ne va aduce moartea. Insa daca vom reusi sa-l iubim pe aproapele si pe Dumnezeu, vom inceta sa ne mai iubim pe noi insine, iar aproapele ne va aduce viata.

Adrian Cocosila